

Direktion har angrebet deres Direktør for, er under Undersøgelse i Landmandsbankkommissionen, skal undersøges der.

Med hvilken Tillid kan man møde Resultatet, af en saadan Undersøgelse, naar man kan se en Justitsminister staa og sige, at hvad der saadan kommer frem, vedkommer ikke altid Rigsdagen, det vedkommer ikke altid Finansudvalget? han vil skønne over, baade hvornaar han vil give Oplysninger, og eventuelt paa hvilken Maade han vil give dem. De mægtige Udbytter. Hvorledes var det med Det forenede Dampskibsselskabs Udbytter i den Tid, hvorledes var det med Tantiømen, det, de Herrer — med Rette — har rejst sig imod i en lang Agitation overfor deres Vælgere, og som har fundet et meget godt Øre? De har klaget over det Vanvid, at Enkeltmand, der sad som Direktør eller Bestyrelsesmedlem, skulde have saa kolossale Tantiømer, men nu, da en af disse Tantiømenydere er kommet til at sidde imellem dem, skal et Medlem af Partiet, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, for hvem det ellers vilde falde naturligt at sige det modsatte, strø Sand derover og dække det som naturligt, dette Forhold er med til at gøre Udenrigsministeren særlig kvalificeret til at være Medlem af Regeringen. Nej, den Tale, som den nuværende Forsvarsminister holdt, kan han ikke holde igen nu her, og han fortryder, at han har holdt den. Han holdt den, fordi han selvfølgelig troede, det var rigtigt, han vidste ikke den Gang, hvad der forelaa, han havde nok hørt, at det var Meningen, at Cold skulde være Minister, og han skulde forberede dette paa en smuk Maade den 19. September, men han anede ikke, at det, han sagde, var i Strid med det virkelige Forhold. Jeg kender Forsvarsministeren alt for godt til paa nogen Maade at tvivle om, at han aldrig vilde have holdt den Tale, om han havde vidst det, han ved i Dag.

Jeg vender mig til sidst mod Justitsministeren. Henimod Forhandlingernes Slutning i Gaar overraskede han Tinget med at meddele, at han kendte denne Sag til Bunds. Den Gang, da vi i Finansudvalget spurgte, fik vi et Svar, som gik ud paa, at han ikke kendte Materialet, end ikke i hvilken Form det forelaa, i Gaar sagde han pludselig følgende: „Derom maa jeg sige, at jeg har aldrig selv spekuleret paa den Maade“ — og saa kom der en Bemærkning om en Tur til Tyskland — „men jeg har undersøgt de Sager, som her ligger til Grund, og jeg tør udtale, at der her hver-

ken juridisk eller moralsk er noget, som med Rette kan bebrejdes Udenrigsministeren.“ Altsaa, da Ministeren sender Svar til Finansudvalget, kender han ikke Materialet, end ikke Formen, i hvilken det forelaa, men nu siger han, at han har undersøgt Sagen. Overfor det gør jeg opmærksom paa det ejendommelige Forhold og spørger, hvorledes det hænger sammen, at Ministeren har skrevet eet og nu siger et andet. Ministeren forklarer det saa med, at den Gang, nemlig da Kommissionen skulde afgive sin Beretning, vilde han ikke paavirke den og derfor ikke undersøge noget — det var for Resten et andet Tidspunkt, end da Finansudvalget spurgte, men indtil Finansudvalget spurgte, havde Ministeren ikke faaet Kendskab til Materialet. Det forklarer han først og siger videre: „Jeg skrev til Finansudvalget tydeligt og klart, at Ministeriet ikke var bekendt med Materialet. Jeg vilde nemlig den Gang absolut ikke tale med Kommissionen, før Sagen var færdig, jeg vilde ikke spørge om Materialet; det var Kommissionens Afgørelse, Tinget havde ønsket, og den fik det.“

Saa kommer der en ny Meddelelse: „Senere har jeg selvfølgelig i en Sag af den Betydning talt med et Par af Kommissionens Medlemmer, om der her var noget at bebrejde Udenrigsminister Cold, og det fremgaar allerede af Erklæringen, at der ikke er det.“ Se, først kender Ministeren ikke Materialet, derefter har han undersøgt Sagen, og hvis man spørger om dette, viser det sig, at han har talt med et Par Kommissionsmedlemmer, som har sagt ham, hvad der allerede fremgaar af Erklæringen. Nu vil jeg gerne spørge: Hvad er det virkelige Forhold med Hensyn til denne Ting? Vil ikke Ministeren for en Gangs Skyld tale klart og forstaaeligt for alle og sige, hvad det er, han mener i denne Sag. Har han undersøgt den, eller har han talt med et Par Medlemmer? Bestaar Undersøgelsen i, at han har talt med Kommissionsmedlemmer, eller bestaar Undersøgelsen i, at han selv har sat sig ind i Sagens Dokumenter? Kender han Materialet, kender han Arten og Omfanget af den Spekulation, som Undersøgelseskommissionens Erklæring omhandler? Ved han, hvor langt og i hvilken Form den er drevet, om det har været baade en Hausse- og en Baissepekulation eller kun en Haussepekulation, om det har været stadig fortsatte Opkøb, som endelig endte med, at man den sidste Dag, den 16. Marts, kastede alt, hvad man havde købt, ud paa Markedet